

satte Regering, hvorunder jo ogsaa hører Ansvar for Styrelsen af de vestindiske Øer.

I indre Henseende forekommer det mig, at det Billede, der frembyder sig efter denne Sags Afslutning, ikke er videre glædeligt, men dog ikke er uden Trøst i visse Retninger. Det, der er sket, kommer maaske til Dels af, at vi ikke fuldt have haft vort Partis Støtte. Det er en bekendt Sag, at der inden for Partiet har været delte Meninger om end i mindre Omfang om Rigtigheden af at slutte denne Traktat. Det har vist sig, at Ministeriet, selv efter de nu fuldendte Valg, ikke kan gøre nogen sikker Regning paa en Støtte i Landstinget; det er et Faktum, vi maa tage med i Betragtning, men et Faktum, der ikke bør gøre os trøstesløse. For det første haabe vi, at denne Sag, efterhaanden som den udvikler sig, ingenlunde vil blive til Skade for Ministeriet eller til Skade for Partiet og dets Anskuelse. For det andet kunne vi ikke opgive Haabet om, at det ved en fornuftig, besindig og rolig Forhandling efterhaanden skal lykkes os at vinde Støtte, i det mindste til nogle af de vigtige Reforme, der staa paa Dagsordenen og nu absolut trænge til at gennemføres. Og endelig vil jeg fremhæve som det sidste og for mig mest trøsterige Punkt, at det har vist sig, at vi i denne Sag, som jeg tør sige hidtil i alle Sager, staa i fuld Samklang med vort Parti og kunne vente dets fulde Støtte. I den Overbevisning, at denne Støtte ikke vil svigte, takker jeg den ærede Ordfører og det høje Ting for de Ytringer af Tilslutning, der ere fremkomne.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1903 til 31. Marts 1904.

Forhandlingen genoptoges:

Sabrøe: Jeg skal først tillade mig nogle Bemærkninger over for det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen). I sin Om-

tale af Herregaarden Thomasmindes paabe- raabte han sig til Støtte for sin Opfattelse, at 22 af Gaardens Arbejdere havde underskrevet en Erklæring, i hvilken de frabød sig min Indblanding i Forholdene paa Herregaarden. Det ærede Medlem oplyste, at der var i alt 24 Arbejdere. Jeg skal hertil sige, at en ikke ringe Del af de 22 ere Landvæsenselever, unge Mennesker i en Alder fra 16 til 20 Aar. For øvrigt fandtes der paa det Tidspunkt adskillig flere Arbejdere paa Gaarden end nævnt, nemlig ca. 40. Jeg ved ikke, hvor megen Vægt det ærede Medlem lægger paa en saadan Erklæring. Vi have jo netop i den Sag, der nylig blev fremdraget, set Mænd med langt større Ansvar og med langt større Forstaaelse af, hvad der hæfter ved en Underskrift, ikke alene underskrive en Erklæring, som de paa et senere Tidspunkt finde urigtig, men endog senere tilbagekaldte det, de tidligere have været med til at underskrive. For øvrigt har der været adskillige andre Sager, hvor man har ladet Erklæringer fremkomme, uden at de vedkommende egentlig have været klare over, hvad det var, de skreue under paa. Jeg skal imidlertid ikke komme ind herpaa, jeg vil blot udtale min Forbavselse over, at de 22 Arbejderen's Erklæring er bleven benyttet, saa meget mere som de Forhold, der findes rundt omkring paa Herregaardene, ere af den Beskaffenhed, at Herremanden og hans Forvalter meget vel ere i Stand til at faa Arbejderne til paa forskellige Tidspunkter at afgive omtrent hvilken Erklæring det skal være, saa langt staaar en stor Del af disse Arbejdere tilbage i Retning af Forstaaelse af deres egne Interesser.

Det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam) fremkom med en Række Anker mod det Parti hvortil jeg hører, og ikke mindst mod den socialdemokratiske Presse. Han søgte at paavise, at Byerne i Retning af Moralitet og Sædelighed staa langt tilbage for Landet, og anførte som Støtte herfor en Række statistiske Meddelelser. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der fra en Side, som ikke er Kjøbenhavn eller Kjøbenhavnerne venlig, er givet en Kommentar til denne Statistik, der viser, at de mange uægte Fødsler, der finde Sted i Kjøbenhavn, ikke med Rette kunne tilskrives